

Hisenda no som tots

Cruzado i Mollinedo demanen una reforma fiscal completa que abordi una fiscalitat verda ambiciosa

Justo Barranco

El franquisme va provocar que Espanya s'incorporés amb retard a la transició fiscal del segle XX que va finançar els estats de benestar. Els pactes de la Moncloa van impulsar una reforma fiscal progressiva, però la resistència dels grans contribuents va descafeïnar el projecte de Fuentes Quintana i Fernández Ordóñez. Es van deixar esclertes per a l'elusió i el frau fiscal, es va endarrerir la introducció d'alguns impostos i no es va fer la reforma administrativa ni de la inspecció fiscal imprescindible per aplicar la reforma, de manera que van persistir en el sistema alguns vicis tradicionals i el sistema va continuar sent regressiu pel pes de la tributació indirecta i perquè la directa requeria bàsicament sobre els assalariats.

I aviat arribaria la contrareforma fiscal global de Reagan i Thatcher: la seva teoria del degoteig defensava que si s'abaixaven els impostos als rics, invertirien i impulsarien l'economia. Una teoria que els autors de *Los ricos no pagan IRPF*, Carlos Cruzado i José M. Mollinedo, tècnics del Ministeri d'Hisenda, veuen desacreditada, com diuen, va mostrar la caiguda de Liz Truss, i que ha elevat la desigualtat d'ingressos i els problemes que suposa.

Cruzado i Mollinedo han escrit un llibre en què l'IRPF només és una part de la revisió del nostre sistema impositiu, tot i que molt sonora: Aznar i Sánchez van reconèixer, recorden, com n'era d'escàs el pagament d'aquest impost pels més rics.

ANA JIMÉNEZ

LOS RICOS NO PAGAN IRPF
Carlos Cruzado y José M. Mollinedo
Capitán Swing, Madrid, 2024
240 p. | paper, 22 €

Especialment gràcies a les sicav, societats d'inversió col·lectiva que tributen a l'1% dels seus beneficis i en què hi ha d'haver un centenar de membres, però amb freqüència 99 són *marichis*, és a dir figurants.

Els autors recorren de la dualitat en l'IRPF entre les rendes del treball i les del capital a la planificació fiscal abusiva de les grans societats: les que facturen més de mil milions van tributar el 2021 a Espanya a un 5,73% sobre el benefici. I amb la derivació de beneficis a països amb baixa tributació, com els Països Bai-

xos, Luxemburg i Irlanda, Espanya va perdre el 13% d'ingressos per impostos corporatius. Ja en el terreny de l'evasió directa, els autors repassen escàndols successius: la llista Falciani, els papers de Panamà, els del Paradís, el cas OpenLux o els papers de Pandora i els seus caps d'Estat i oligarques russos, i amb l'Agència Tributària, com tantes vegades, demanant els papers en comptes d'actuar directament i donant temps per regularitzar. Espanya perd per evasió i elusió entre 67.000 i 73.000 milions anuals, 1.400 euros per habitant per als altres per mantenir els serveis públics.

Els autors demanen un pacte d'Estat per harmonitzar els impostos cedits -i veuen l'impost de successions clau contra la desigualtat- i després del retrocés en la progressivitat d'aquests anys veuen l'hora d'una reforma completa que abordi una fiscalitat verda ambiciosa. És clau reforçar els recursos de l'administració tributària i donar competències als tècnics que evitin que el 75% de les seves actuacions siguin l'IRPF de particulars i autònoms amb deutes mitjans inferiors a mil euros mentre el control de l'impost de societats és un erm.

MARKETING 6.0

Philip Kotler, Hermawan Kartajaya i Iwan Setiawan

Lid editorial
196 p. | paper 23,95 €

Una introducció al món del metamàrqueting, en què la realitat física i digital s'entrellacen en una experiència nova per al client. Els autors proposen una guia sobre els diferents usos de les tecnologies d'avantguarda que les generacions Z i alfa fan servir amb fluïdesa en el seu dia a dia que definiran el futur del màrqueting. Des de la intel·ligència artificial fins a la realitat augmentada o la realitat mixta, explicades amb casos reals d'empreses de tot el món que ja estan aplicant els nous desenvolupaments tecnològics.

EL LOBO DE LA INVERSIÓN

Jordan Belfort

Deusto
Barcelona, 2024
360 p. | paper 19,95 € | e-book 9,99 €

El llop de Wall Street torna per analitzar en aquest llibre les claus al seu judici del mercat de valors. Belfort explica que quan el seu cunyat va perdre gairebé 100.000 dòlars en inversions en menys de 60 dies, el va fer seure per tenir-li una xerrada. D'aquelles lliçons pràctiques, sense tabús i amb humor, neix aquest llibre en què, assegura, indignat per com els grans bancs estafan els inversors i decidit a esmenar els errors del seu passat, mostra als principiants com utilitzar la borsa en el seu benefici.

LA ECONOMÍA EXPLICADA PARA QUE AL FIN LA ENTIENDAS

Tejvan Pettinger

Empresa Activa
286 p. | paper 16,50 € | e-book 5,99 €

El professor d'Oxford Tejvan Pettinger condensa de manera accessible en aquest manual alguns dels conceptes econòmics més rellevants i que ja fa dues dècades que imparteix. El deute, la inflació, les finances, el comerç, la moneda, els impostos, l'oferta i la demanda s'afegeixen a debats eterns sobre com es genera la riquesa, sobre si la intervenció governamental prevé o provoca les crisis o, en plena emergència climàtica, quina és la manera més eficaç de protegir el medi ambient.

Antonio Durán-Sindreu Buxadé

Professor associat a la UPF i soci director DS

Infern fiscal?

Infern fiscal. Així és com n'hi ha que defineixen la fiscalitat. I la veritat és que el tema ja cansa, perquè quan el rigor s'abandona, es perd la credibilitat.

Si algú es pot queixar d'infern fiscal, són les classes mitjanes i baixes. El camioner, la caixa del supermercat, el petit autònom, el comerciant del barri, el taxista, la cambrera i un llarg etcètera de rendes mitjanes i baixes que pateixen una pressió fiscal desmesurada en comparació amb la que les rendes més altes suporten.

Però el problema no són els impostos que paguem. És la inequitat del sistema tributari. La fallida de la progressivitat. La diferent tributació de la riquesa procedent de la feina, i de la que es genera a través de societats. El problema és eludir el debat sobre la fiscalitat de la riquesa. I això, de veritat, no és un problema d'esquerres o de dretes. És un problema de solidaritat. De ser conscients que vivim en societat i que tothom neix amb dret a una vida digna. Que l'empresari necessita el treballador, i el treballador, l'empresari.

La solidaritat exigeix una justa redistribució de la riquesa, i la riquesa, una veritable igualtat d'oportunitats. La solidaritat és el fonament antropològic de la fiscalitat. Una fiscalitat orientada al bé comú.

No crec en els ajuts públics per sistema. Crec en la necessitat de promoure la creació de riquesa com a única via per lluitar contra la desigualtat. Però per això cal que la riquesa es redistribueixi de manera justa a través de polítiques redistributives, i de polítiques de despesa progressives i selectives.

La progressivitat no és l'objectiu de la redistribució. És una exigència del principi d'igualtat. Redistribuir és incidir en polítiques de despesa progressives.

La progressivitat exigeix, al seu torn, que el sistema tributari sigui progressiu. No que un impost, l'IRPF, sigui progressiu. Que ho sigui el sistema en conjunt. I com Neumark deia, això significa que el que tothom paga en conjunt doni com a resultat un sistema progressiu, això és, que qui genera més riquesa pagui en conjunt més que qui en genera menys. I això no passa. Així sí que és un infern, i de debò.

En la mesura que la progressivitat se centra en l'IRPF, asfixia les rendes mitjanes i baixes i n'allunya les rendes més altes. No hem d'oblidar que la riquesa que s'obté a través de societats no tributa íntegrament si els dividends no es distribueixen.

Si bé cal ser prudent a l'hora de gravar la riquesa productiva, incoent-hi la feina, no s'ha de ser tan condescendent amb la riquesa improductiva. No ho dic jo. Ho diu la Constitució. És el que s'anomena funció social de la propietat.

Per tant, cal reformar un sistema tributari inequitatiu i abordar ara la fiscalitat de la riquesa. No fer-ho és promoure el cel per a uns i l'infern per a d'altres. |

Una imatge de la seu de l'Agència Tributària a Barcelona

=====
Els autors veuen l'impost de successions clau en la lluita contra la desigualtat

Fiscalitat L'actual sistema tributari no té la progressivitat necessària i carrega més les rendes mitjanes i baixes